

Gyurkovics Hunor: Bölcsőtől fejfáig

– „Mentsük meg a néprajzi kincseket!” –

Egy lebilincselő és egyedülálló kiállítással egybekötött könyvbemutatónak lehettünk részesei április 21-én a József Attila Könyvtárban, amelyek alkotója, írója **Gyurkovics Hunor** a neves grafikus, festőművész, pedagógus. Pécsen született 1941. december 31-én, a Művészeti Akadémia grafikai szakát Belgrádban végezte. 1971 óta rendszeresen állít ki bel- és külföldön, közel 400 közös és 200 önálló kiállításon jelentek meg alkotásai. Szerteágazó, sokrétű munkásságáért számtalan kitüntetéssel díjazták, köztük a kiemelkedő a Szervátiusz díj. Alapító tagja számos művésztelepnek. Ma Szabadkán él. Dióhéjban ennyit az életútjáról, amelynek egyik kedves és régmúlt szegmense, amikor meghívásunkra ellátogatott az Ozoray Árpád MME képzőművészeti szakosztályába, ahol a kiállított képek alapján értékes véleményeket, útmutatásokat adott a festői, grafikai alkotásokról.

Nos, térjünk vissza a témához! A könyvbemutatóhoz és a kiállításhoz, amit Bata János, a könyv szerkesztője nyitott meg a Koncz István teremben.

– A művész az 1960-as évektől egy csodálatos néprajzi gyűjteményt hozott létre Harasztiban (amit gyűjtött Kórógyon, Rétfaluban, Laskán is). Nemzeti értékeink megmentésén dolgozott” – írta és emelte ki többek között a szerkesztő. Ez a könyv néprajzi gyűjteménynek is tekinthető, de albumnak is, illetve dokumentum-kötetként is lehet szemlélni – folytatta az ismertetőt. – A könyv egy részében írások olvashatók a gyűjteményről és az útról, ahogyan létrejöttek a néprajzi gyűjtemények és a haraszi múzeumból is sokat ír. A továbbiakban viszont a gyűjteményről készült grafikákat, majd a könyv végén színes festményeket csodálhatunk meg. A festő csodálatos remekműveit! Az Életfát, a Dráva-partot, a Csendes alkonyt, a Haraszi tájházat, meg a falusi élet jellemzőit, a Csodát, a Poroszkálást, a Néptáncot és sok egyéb alkotást.

A kötet legnagyobb részében azonban a népi tárgyi emlékek láthatók, mint pl. a használati tárgyak: a rézmozsár, a fatányér és vízmerítő, a mérlegek, az egykori konyhai daralók. Illetve a világító eszközök: a viharlámpa, a petróleumlámpa, a kívül-belül mázas mécses. Ám a haraszi, kórógyi házak, a szlavóniai magyar embertípusok arcképei

is, meg a szlavóniai magyar népviseletek is megcsodálhatók. A templomok kegytárgyait, a templomok rajzait, de még a rétfalusi templom szószékét, a perselyeit, az orgonáját és számtábláját is megörökítette. Gyönyörűek a katolikus egyházi szimbólumok, a szecessziós stílusú cseréptál a húsvéti festett tojásokkal, és még sorolhatnánk tovább a grafikai remekeket.

Mindezt látni kell, és lehet az emeleti Koncz István teremben!

Gyurkovics Hunor „Kinek múltja van, jövője is lesz” ez a mottója önéletrajzi írásának, amelyből a könyvismertető után részleteket olvasott fel, de ezáltal is feltárult előttünk a Harasztiban töltött gyermek- és ifjúkora, a tanulmányai, a gyűjtőmunkája, a gyűjtőmunkájának elindulása, az évtizedeken át tartó népi tárgyú emlékek felkutatása,

és küzdelme, kitartása a megmentésükért, meg a néprajzi múzeum megalapítása. Neki köszönhetően a modern jelenünkben egy „néprajzi mesevilágba” csöppenünk. Értékeljük, becsüljük, őrizzük meg ezt az utókor számára is! Mert ezáltal a magyar kultúrát is megőrizzük. És emlékezünk a magyar néphagyomány sokszínűségére. Még hosszasan írhatnánk a felejthetetlen prezentációról, de Bata Jánossal egyetemben



megköszönjük a művész úrnak, amit megalkotott, és kívánunk a 75. évéhez jó egészséget, további alkotói erőt, hogy megérje a 100. életévét.

A kötet méltatása, ismertetése után egy kellemes beszélgetés alakult ki a főként, sajnos idősebből álló érdeklődő között, akik közül egy pedagógus segítséget is ajánlott fel a művész alkotásainak elektronikus módon való közzétételéért illetve megörökítéséért. Ezt mindenképpen tegyük meg! Ilyen alkotás nem születik minden nap. Ezért értékeljük, értékelnünk kell(ene), habár a Vajdasági Szép magyar könyv nevű pályázatban meg sem említették.

A könyvről még ennyit fontos tudnunk: a Bethlen Gábor Alap és a Magyar Művészeti Akadémia anyagi támogatásával jelenhetett meg 2015 karácsonya és újév között. Kiadó az Aracs Alapítvány. Példányszám: 600. A haraszi néprajzi múzeumból sokat olvashatunk benne.

Teleki Mária